

Niet verlengen tijdelijk dienstverband

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift met bijlagen van 25 juli 2004, ingekomen 29 juli 2004, komt appellant in beroep bij deze Commissie.

Bij verweerschrift met bijlagen van 24 september 2004 voert verweerder verweer tegen het ingesteld beroep.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Eindhoven ter zitting van 29 oktober 2004. Aldaar is verschenen appellant en van de zijde van verweerder de heren mr., juridisch beleidsmedewerker, en, opleidingsmanager.

De inhoud van voormelde processtukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Partijen hebben de zaak bepleit en vragen van de Commissie beantwoord.

II. De motivering

Appellant is in januari 2003 bij verweerder in dienst getreden als docent als vervanger van een wegens ziekte afwezige docent. Deze arbeidsovereenkomst is op 1 augustus 2003 van rechtswege geëindigd.

Aansluitend is appellant op 1 augustus 2003 in dienst getreden van verweerder. Het betrof een dienstverband voor bepaalde tijd in een nieuwe, extra gecreëerde functie, gekoppeld aan ESF-gelden. Deze aanstelling is bevestigd door verweerder bij brief van 24 oktober 2003, waarvan de tekst als volgt luidt:

Met genoegen deel ik u mede dat ik u zal voordragen bij het College van Bestuur van ROC om met u, met ingang van 1 augustus 2003, een arbeidsovereenkomst aan te gaan. U treedt dan in dienst in de functie van Zorgcoördinator met een betrekkingsomvang van 1,0 f te. Een afschrift van de bijbehorende functiebeschrijving kunt u bij het directiesecretariaat afhalen. Het salaris zal bij indiensttreding € 2929,- bruto per maand (salarisschaal 10) bedragen.

Aanstelling vindt plaats in tijdelijke dienst op grond van werkzaamheden van tijdelijke aard gedurende de periode van 1 augustus 2003 tot 1 augustus 2004 en eindigt van rechtswege.

Op deze arbeidsovereenkomst zijn van toepassing de vigerende cao Bve en verdere wettelijke bepalingen, zoals deze thans luiden en zullen komen te luiden.

Appellant beroept zich allereerst er op dat hij samen met een ander heeft gesolliciteerd op een intern opengestelde vacature voor zorgcoördinator. Met de leden van het managementteam Noord heeft hij sollicitatiegesprekken gevoerd. Toen is op geen enkel moment aan de orde gekomen dat er sprake zou zijn van een tijdelijke aanstelling gekoppeld aan ESF-gelden. Wel is het zo dat het rechtspositionele gesprek is gevoerd met iemand van personeelszaken, maar dat had weinig om het lijf. Hem is toen een taakomschrijving uitgereikt, het salaris meegedeeld en meegedeeld dat er een evaluatie zou volgen waarna zij beiden konden besluiten om verder te gaan. Vervolgens is hem veel succes toegewenst. Toen hij de bovengeciteerde brief van 14 oktober 2003 ontvangen had heeft hij daar direct op gereageerd bij brief van 28 oktober 2003.

De inhoud van deze brief van appellant van 28 oktober 2003 is uitdrukkelijk ter zitting ter sprake gekomen. Met name het onder punt 5 van deze brief vermelde zinsnede: Beide partijen laten vroegtijdig (3 maanden) weten of zij het dienstverband willen verlengen.

Uitdrukkelijk is besproken of daarmee appellant niet erkent dat de aanstelling een tijdelijk karakter had. Appellant bleef dat betwisten en stelde dat deze zin betekent dat beide partijen van elkaar af moeten kunnen komen en dat zij dat dan vroegtijdig moesten laten weten.

Voorts is besproken de in deze brief onder punt 6 vermelde zinsnede: In de gesprekken met, en is expliciet aangegeven dat de functie coördinator deelnemerszorg een blijvend karakter heeft.

Het standpunt van appellant, dat bij de aanvang van de dienstbetrekking een vast dienstverband is afgesproken, komt de Commissie niet aannemelijk voor. De brief van 24 oktober 2003 is helder en duidelijk en niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. De reactie van appellant bij brief van 28 oktober 2003 duidt veel meer in de richting van een tijdelijk dienstverband dat appellant ter zitting kan verklaren. De zin onder punt 5 spreekt uitdrukkelijk van verlengen. De zin onder punt 6 verwijst naar het sollicitatiegesprek met het managementteam Noord. De daar genoemde voornamen zijn de voornamen van de leden van dit team. Appellant had in een eerder stadium al erkend dat toen niet gesproken is over een vast of tijdelijk dienstverband. Wel is er over gesproken dat de functie van

zorgcoördinator op zich een functie is met een blijvend karakter, hetgeen niet wil zeggen dat de benoeming in deze functie daarmee dan ook blijvend is.

De Commissie gaat er dan ook van uit dat de aanstelling van appelland een tijdelijke aanstelling tot 1 augustus 2004 is geweest.

Appelland beroept zich er voorts op dat met de leden van het managementteam Noord, mevrouw Veenemans en de heer nadien afspraken zijn gemaakt over voortzetting van de arbeidsrelatie na 1 augustus 2004. Zijn beroep strekt zich mede uit tot het niet-nakomen van deze afspraken.

Tijdens de zitting is het volgende tussen partijen komen vast te staan. De door appelland bedoelde gesprekken hebben plaatsgevonden op initiatief van de leden van het managementteam. Er waren geruchten dat appelland zou stoppen met de uitoefening van zijn functie. Zij wilden daarover duidelijkheid verkrijgen. Het ging derhalve over de betrokkenheid van appelland bij zijn werk. Zij hadden toentertijd geen bericht van personeelszaken gehad over het karakter van de aanstelling. Omdat de leden van het managementteam er van uit gingen dat de functie blijvend zou zijn, namen zij aan dat appelland een vaste aanstelling had. Zij spraken derhalve ook over de betrokkenheid van appelland bij zijn werk na 1 augustus 2004.

De Commissie vermag niet in te zien dat de inhoud van vorenstaande gesprekken in redelijkheid bij appelland het vertrouwen heeft kunnen opwekken dat het karakter van zijn aanstelling werd gewijzigd van een tijdelijke in een vaste aanstelling.

De Commissie gaat bij de beoordeling en beslissing er dan ook van uit dat appelland een tijdelijke aanstelling heeft gekregen en dat dit ook zo gebeven is.

Artikel H-50 CAO-BVE bepaalt:

De dienstbetrekking eindigt:

f. door het verstrijken van de tijd waarvoor zij werd aangegaan;

Bij brief van 22 juni 2004 heeft verweerder dan ook aan appelland bericht dat zijn dienstbetrekking eindigt per 1 augustus 2004 wegens het verstrijken van de termijn waarvoor de dienstbetrekking is aangegaan.

De beroepsmogelijkheden zijn aangegeven in artikel N-1 CAO-BVE, welk artikel als volgt luidt:

De werknemer kan in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende:

- a. een disciplinaire maatregel;
- b. schorsing als ordemaatregel;
- c. het direct of indirect onthouden van promotie;
- d. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt;
- e. overplaatsing in het kader van de bestuursaanstelling;
- f. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

In vorenstaande bepaling is niet vermeld dat er beroep mogelijk is tegen het niet verlengen van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Ter zitting is verweerder gevraagd waarom zij wel heeft gewezen op een beroepsmogelijkheid tegen een besluit de tijdelijke arbeidsovereenkomst niet te verlengen. Verweerder heeft toen verwezen naar bijlage C bij de CAO-BVE dat het reglement van de Commissie van Beroep inhoudt. In dit reglement wordt in artikel 8 als beroepsmogelijkheid gegeven beroep tegen een besluit tot beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Op de eerste plaats ligt er geen besluit voor maar een mededeling van verweerder dat de dienstbetrekking eindigt en op de tweede plaats wordt het niet verlengen van een verlengde tijdelijke aanstelling niet genoemd als beroepsgrond in de CAO zelve, hetgeen prevaleert boven een bijlage, die in de CAO geïncorporeerd is.

De Commissie heeft voorts gezien of er een beroepsmogelijkheid is op grond van de Wet educatie en beroepsonderwijs met name op grond van artikel 4.1.5 (Beroepsmogelijkheid personeel bijzondere instellingen) luidende:

Elke bijzondere instelling is aangesloten bij een commissie van beroep, waarbij door elk personeelslid van die instelling dat rechtstreeks in zijn belang is getroffen, beroep kan worden ingesteld tegen een beslissing, door het bevoegd gezag genomen, inhoudende:

- a. een disciplinaire maatregel,
- b. schorsing,
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt,
- d. het direct of indirect onthouden van bevordering,
- e. het verminderen van de omvang van de betrekking, of
- f. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Volgens deze bepaling kan tegen een beslissing tot de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband beroep worden ingesteld. Doch ook deze beroepsmogelijkheid gaat niet op nu er geen beslissing van verweerder tot beëindiging is, maar een eindigen van rechtswege

De Commissie is dan ook van oordeel dat appelland niet-ontvankelijk verklaard moet worden in zijn beroep wegens het ontbreken van een beroepsmogelijkheid.

III. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

verklaart appelland niet-ontvankelijk in zijn beroep.

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 29 oktober 2004 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, C.B.M. Evers, mr. A.A.S.M. Aerden en mr. Th. M. Dorn, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.